

– співвідношення успішних і неуспішних проєктів – характеризує якість проєктних пропозицій, представлених на розгляд громадськості в середовищі краудфандингової платформи.

Результати розрахунків вище зазначених показників підтвердили значну міжрегіональну диференціацію розвитку краудфандингу як методу фінансування проєктної діяльності в Україні: коефіцієнт опублікування проєктів варіюється від 0,07 до 0,88; середня кількість добродійців на 1 опублікований проєкт – від 1 до 17 осіб; коефіцієнт успішності проєктів – від 0 до 0,95; співвідношення успішних і неуспішних проєктів – від 0 до 3,71.

У попередньому дослідженні [2] було ідентифіковано, що на розвиток краудфандингу в Україні найбільш сильний вплив здійснюють такі показники соціально-економічного розвитку країни як «середньомісячна заробітна плата» та «чисельність наявного населення».

Відповідно, перспективи подальший досліджень складають визначення тих показників соціально-економічного розвитку регіонів України, зміна яких спричиняє найбільш вагому зміну показників розвитку краудфандингу на регіональному рівні, та розроблення методичного підґрунтя управління даними показниками з метою забезпечення розвитку краудфандингу в Україні.

#### **Література:**

1. Мапа внесків і проєктів. Спільнокошт. URL: <https://biggggidea.com/геомар> (дата звернення: 18.10.2019).

2. Шевченко І.Ю., Кобзарєва Г.Ю. Моделювання впливу факторів на розвиток краудфандингу в Україні. *Економіка. Фінанси. Право: щомісячний інформаційно-аналітичний журнал*. К.: «Аналітик», 2018. № 12/4. С. 8-12.

### **ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

*Шершенюк О.М., к.е.н., доцент,  
Плахтій А.О.*

*Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

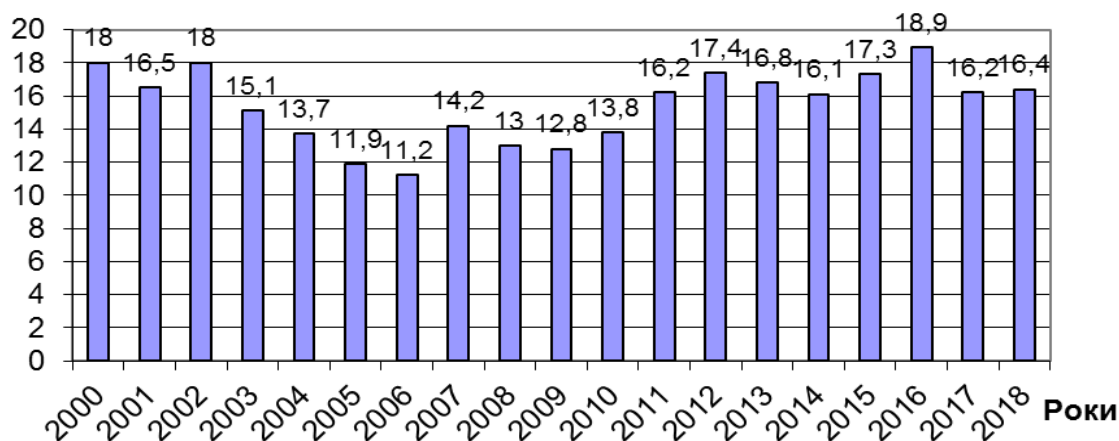
Розвиток вітчизняної економіки, прагнення України інтегруватись до світового співтовариства та потреба у формуванні засад інформаційного суспільства в країні зумовили необхідність формування інноваційної моделі розвитку. Сьогодні ефективна інноваційна діяльність та управління нею є основою успіху будь-якої країни, галузі та підприємства. Інновації дають поштовх для економічного, технологічного, політичного, екологічного та соціального розвитку суспільства.

Фундаментальні дослідження, спрямовані на розгляд сутності інновацій та інноваційної діяльності, знайшли своє відображення в роботах вітчизняних і зарубіжних вчених – В. Александрової, Ю. Бажала, П. Беленького, В. Беренса, Г. Бірмана, В. Власової, А. Гальчинського, В. Гейця, В. Гриньової,

Б. Данилишина, С. Ілляшенко, С. Ільєнкової, Н. Краснокутської, Я. Крупки, О. Кузьміна, Б. Литвина, О. Лапко, Л. Гітмана, А. Кутейникова, Д. Львова, Б. Патона, А. Пересади, А. Перлакі, А. Пригожина, А. Савченка, А. Савчука, В. Терехова, Р. Фатхутдінова, П. Хавранєка, М. Чумаченка, А. Чухна, І. Шумпетера, С. Шмідта і ін.

В умовах ринкової економіки функціонування і розвиток промислових підприємств багато в чому обумовлені ефективною роботою їх інноваційного механізму, а також ефективністю реалізованих ними нововведень. Аналіз господарської практики свідчить про те, що значення інноваційної діяльності для промислових підприємств в сучасних умовах постійно зростає. Тим часом, статистичні дані останніх років підтверджують той факт, що промислові підприємства все ще переживають кризу в інноваційній сфері, і якщо не вживати активних заходів з її подолання як з боку держави, так і з боку керівництва підприємств, то несприятливі наслідки в найближчому майбутньому будуть ще більш значними (рис. 1) [1].

**Питома вага  
підприємств,  
що займалися  
інноваціями, %**



**Рис. 1. Інноваційна активність підприємств, %**

Основними чинниками, які заважають динамічному розвитку інноваційної діяльності є: орієнтованість на короткотермінову окупність; недостатня кількість науково-інноваційних оргструктур; не достатні обсяги міжнародних науково-технічних програм та проектів співробітництва; недосконала законодавча база, що регулює інноваційну діяльності; опір змінам, що призводить до зміни статусу; недостатній професійний рівень інноваторів, недосконала система мотивації та стимулювання творчої праці; вплив наукових працівників. відсутність джерел фінансування (табл. 1) [1] та високі ризики.

Таблиця 1 – Джерела фінансування інноваційної діяльності<sup>1, 2, 3</sup>

	Загальна сума витрат	У тому числі за рахунок коштів			
		власних	державного бюджету	іноземних інвесторів	інші джерела
		млн. грн.			
2010	8045,5	4775,2	87,0	2411,4	771,9
2011	14333,9	7585,6	149,2	56,9	6542,2
2012	11480,6	7335,9	224,3	994,8	2925,6
2013	9562,6	6973,4	24,7	1253,2	1311,3
2014	7695,9	6540,3	344,1	138,7	672,8
2015	13813,7	13427,0	55,1	58,6	273,0
2016	23229,5	22036,0	179,0	23,4	991,1
2017	9117,5	7704,1	227,3	107,8	1078,3
2018	12180,1	10742,0	639,1	107,0	692,0

<sup>1</sup> дані за 2000-2014 роки наведені по юридичних особах та їх відокремлених підрозділах, які здійснювали промислову діяльність;

<sup>2</sup> дані за 2014-2018 роки наведені без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях;

<sup>3</sup> дані за 2015-2018 роки наведені по юридичних особах, які здійснювали промислову діяльність, із середньою кількістю працівників 50 осіб і більше.

За цих умов план дій щодо підвищення ефективності управління інноваціями в Україні в умовах трансформації ринкової економіки в контексті європейської інтеграції повинен бути реалізований за такими напрямками:

- створення відповідного економіко-правового та інституціонального середовища;
- узгодження систем інвестування, оподаткування та кредитування, що мають функціонувати в інноваційній сфері держави;
- конкретизація плану розвитку з врахуванням пріоритетних напрямків інноваційної діяльності;
- розповсюдження провідних механізмів і організаційних методів управління;
  - максимальне наближення фундаментальних та прикладних досліджень, що проводяться, до інновацій;
  - розробка стратегічного бачення досліджень і їхнього використання;
  - підвищення рівня зацікавленості промисловості в проведенні наукових досліджень;
  - підвищення рівня співпраці між громадськістю, науковцями і промисловцями;
  - активізація співробітництва на макро- та мікрорівнях у сфері міжнародного науково-технічного кооперування.

Саме ці заходи дозволять Україні зайняти належне місце у світовій спільноті та забезпечити необхідний рівень економічного зростання та добробуту її населення.

### Література:

1. Інноваційна активність. Джерела фінансування інноваційної діяльності. Впровадження інновацій на промислових підприємствах. URL: <http://kh.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 02.10.2019).